

ԵՐԿՈՒՆԱԲԹԻ, 17 Օգոստոս, 2020

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւն պարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 8

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՓԱՌՔԸ ԵՒ ՄԱՐԴՈՒՆ ՏՐՈՒԱԾ ՊԱՏԻԸ

Ով Տէր, մեր Տէրը,

ի՛նչ փառահեղ է անունդ ամբողջ աշխարհի վրայ:

Փառքդ աւելի բարձր է քան երկինքը.

բայց դուն մանուկներուն եւ երեխաներուն բերնով

գովեստդ հիստեցիր քեզի հակառակողներուն դիմաց,

որպէսզի լռութեան մարմնա թշնամիներդ եւ հակառակողներդ:

Երբ կը դիպեմ երկինքդ, մարմնադ գործը,

կը դիպեմ լուսինը եւ աստղերը որ դուն հաստատեցիր,

կը մրաժեմ, ի՛նչ է մարդը, որ կը յիշեա զայն,

մարդ արարածը ի՛նչ է, որ հոգածութիւն ցոյց կու տաս անոր:

Զայն քիչ մը վար դասեցիր քեզմէ,

փառքով ու պատուով զայն պատկեցիր.

քու բոլոր սրեղծածներդ վերակացու կարգեցիր զայն,

անոր իշխանութեան ենթարկեցիր ամէն ինչ,

հօտերն ու արջառները, նաեւ բոլոր վայրի անասունները,

երկինքի թռչուններն ու ծովուն ձուկերը,

եւ ծովերուն մէջ լողացող բոլոր էակները:

Ով Տէր, մեր Տէրը,

ի՛նչ փառահեղ է անունդ ամբողջ աշխարհի վրայ:

ՆԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Վմենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Զրիստոս,

աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,

ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի ճանապարհ,

ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.

եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒԲԱՆ ՆԻԲԹԸ

ԵՐԵՄԻԱՅԻ ՈՂԲԸ

ԳԼՈՒԽ 3

ՊԱՏԻԺ, ԱՊԱՇԽԱՎՐՈՒԹԻՒՆ, ՅՈՅՍ

Կրկնության գնով, ինչպես պիտի ըստ Պողոս Առաքեալ, նոյն բանին մասին խօսիլը շարերուդ կրնայ ձանձրոյդ պարճառել, բայց ձեզ հասարպտուն կը պահէ ճշմարտութեան մէջ: 3 գլուխին մէջ Երեմիա մարգարէն ինքզինք կը ներկայացնէ, երբ կը պատկերացնէ իր կրած պարիժը, նեղութիւնը, ցան ու փառապանքը, բայց այդ բոլորը կը դիպէ որպէս առիթ ապաշխարութեան, ապաշխարութիւն դէպի փրկութեան փանող յոյս, որովհետեւ, կ'ըսէ, "Աստուծոյ գոյթը, ողորմութիւնը ամէն առփու կը նորոգուին, չեն պակսիր, Անոր ճշմարտութիւնը մեծ է (21-23 հմբ): Անոր համար ալ իր յոյսը Աստուծոյ վրայ դրած լռութեամբ կը սպասէ Տիրոջ փրկութեան: Երեմիա մարգարէն ինք եւս բաժին ունեցաւ այս նեղութենէն, այնպէս չէ, որ ինք պարզապէս խօսնակ մըն էր Աստուծոյ պարգաւմները փոխանցող, այլ նաեւ ինք եւս կրեց, մաս եւ բաժին ունեցաւ այդ նեղութենէն ու փառապանքէն: Բայց այդ բոլորը փարաւ համբերութեամբ, յոյսով լեցուն, որովհետեւ սկիզբէն Աստուած խոստացած էր, որ մի վախնար քեզ պիտի փրկեն: Անոր համար ալ գեղեցիկ արտայայտութիւն մըն է որ կ'ընէ Երեմիա մարգարէն երբ կ'ըսէ. "Տէրը յաւիտեան չի մերժեր: Թէն ցաւ կու փայ, իր ողորմութեան շարութիւնովը գթութիւն ալ կ'ընէ" (31-32 հմբ): Յարակօրէն ցոյց կու փայ, թէ մարդու գլխուն եկած պարիժը խորքին մէջ իր կարարած մեղքին արդիւնքն է, ուստի մարդը ինչո՞ւ փրփնջայ իր մեղքերուն պարիժը կրելուն համար: Ընդհակառակը, մարգարէն կը թելադրէ, որ քննենք մեր ճամբաները ու Տիրոջ վերադառնանք (39-40 հմբ): Առաւել եւս, "Մեր սրտերը մեր ձեռքերուն հետ երկինք՝ Աստուծոյ բարձրացնենք (41 հմբ): Որովհետեւ մեր կեանքի ընթացքը հաճելի չէ Աստուծոյ:

Այս բոլորով հանդերձ, Երեմիա մարգարէն չդադրեցաւ աղօթելէ, Աստուծոյ դիմելէ, եւ անոր արդիւնքը սրացաւ երբ կ'ըսէ. "Իմ ձայնս լսեցիր,,: Իմ հառաչանքիս ու աղաղակիս քու ականջդ մի գոցեր: Քեզի կանչած օրս մօտեցար ու ըսիր, մի վախնար: Իմ կեանքս ազարեցիր" (56-58 հմբ): Ի միջի այլոց, այս բոլորի մասին Տէրը սկիզբէն ըսած ու թելադրած էր Երեմիա մարգարէին ըսելով. "Անոնք քեզի դէմ պապիտի պատերազմին, բայց պիտի չկրնան քեզի յաղթել, որովհետեւ ես քեզի հետ եմ քեզ ազարելու համար" (1:19): Այս նոյն արտայայտութիւնները Քրիստոս պիտի փոխանցէր Իր աշակերտներուն ըսելով. "Իմ աշակերտներս ըլլալնուդ համար ձեզ պիտի հալածեն, ձեզ պիտի նեղեն, բայց մի վախնաք, որովհետեւ ես ձեզի հետ եմ, ես յաղթեցի աշխարհին": Յաճախ այնպէս կը կարծենք, որ Քրիստոսի հետեւելով ամէն ինչ հեզասահ պիտի ընթանայ, նեղութիւն, ցաւ ու փառապանք պիտի չունենանք, բայց այդպէս չէ, անոր համար ալ Քրիստոս յարակօրէն ներկայացուց ըսելով. "Ով որ կ'ուզէ ինձի հետեւիլ, թող խաչը առնէ եւ ետեւէս գայ": Եւ կամ երբ առիթով մը Յովհաննէսի եւ Անդրէասի մայրը ուզեց որ իր երկու զաւակները Քրիստոսի աջ ու ձախ կողմը նստին արքայութեան մէջ: Քրիստոս յարակօրէն կ'ըսէ, "Կրնան խմել այն բաժակը որմէ ես պիտի խմեմ, եւ կրնան մկրտուիլ այն մկրտութիւնը, որ ես պիտի մկրտուիմ": Այսինքն փառապանքի ճանապարհ է, որմէ պիտի անցնինք, խաչ ճանապարհ է, սակայն թող այդ ճանապարհը չսարսափեցնէ, որովհետեւ, նախ ինք՝ Քրիստոս, մեր Տէրն ու Փրկիչը անցաւ այդ ճանապարհէն, եւ անով ցոյց փուտաւ, որ այդ ճանապարհը վերջակէտը չէ, այլ պարզապէս անցման շրջան մը, որուն պիտի յաջորդէ յաղթանակ, յարութիւն, նոր կեանք: Ահա այդ նոր կեանքին հրաւերն է որ փուտաւ ու այսօր ալ կու փայ, իւրաքանչիւրիս, կարեւորը մենք պարտաւար ըլլանք այդ հրաւերին ընդառաջ երթալու: